

[Behnke]

Man kunne i det mindste håbe, at de partier ville lade være med at komme med flere landsødelæggende forslag. Hvis man i det mindste ville forsøge at formulere den nødvendige politik til at løse problemerne, så var vi nået et langt stykke ad vejen. For det handler nemlig ikke kun, som hr. Ole Vig Jensen sagde, om at lave noget, som er til at leve med. Det, det handler om, er, at vi her i Folketinget tager fat på at få lagt nogle retningslinjer for Danmarks fremtid, som ikke kun er til at leve med, men som gør situationen bedre, fornuftige forslag, som kan bringe tingene i rette perspektiv igen.

Med de her forslag i hånden kan arbejderne og ikke mindst fagforeningerne gå ud og ødelægge planlægningen og arbejdsafviklingen i virksomhederne endnu mere, end arbejdstidsnedsættelserne allerede har gjort. Folk skal passe deres arbejde, efter vores mening i mindst 8 timer dagligt, hvis man ellers er interesseret i det, og så i øvrigt selv disponere frit over de 16 øvrige døgnets timer. Om man så vil interessere sig for folkedragter, H.C. Andersen, Carl Nielsen, eller hvad man har af fritidsinteresser, det skal vi ikke blande os i. Men i arbejdstiden gælder det om at gøre en kvalificeret arbejdsindsats til gavn for eksporten, til gavn for Danmark, men i sidste ende også til gavn for én selv.

Den føromtalte acceptable og fornuftige videreuddannelse af folk på kurser, som jeg nævnte, er en helt anden historie. Der er bestemt behov for inden for mange fag at få det faglige niveau højet hos medarbejderne, og det skal man selvfølgelig have lov til, men det er bare ikke nogen statsopgave. Det er en opgave, som arbejdsgiverne i sammenslutninger, i lav, i arbejdsgiverforeninger eller lignende bedst løser sammen med fagforeningerne. Så er man nemlig sikker på, at der på de kurser, som bliver arrangeret, bliver lært det, man fagligt har behov for, og at omkostningerne holdes på et nødvendigt minimum.

Det lyder jo altid så flot, at det skal være staten, som skal betale tingene, det skal være det offentlige, som skal finansiere. Man glemmer bare, at staten og det offentlige får pengene ét eneste sted fra, nemlig fra naboen. Det er selvfølgelig ikke rart eller særlig imødekommende, når Fremskridtspartiet ikke vil være med til at lege, når der skal stjæles æbler hos naboen, men sådan er vi nu engang. Vi siger hellere

sandheden, sådan at befolkningen forstår det og tilrettelægger deres liv derefter, frem for at spilde år og tid med at stikke blå i øjnene på befolkningen.

Vi skal derfor tilsige 9 nejstemmer til samtlige fem forslag og vil i øvrigt bestemt ikke medvirke til hurtig udvalgsbehandling. Alle forslagene fortjener at dø i udvalgene, frem for at forslagene døde Danmark.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Behnkes indlæg kan selvfølgelig give anledning til mange betragtninger, men der var én misforståelse, jeg godt vil have rettet nu. Hr. Behnke siger, at naboen ikke skal finansiere, at man går flere år på uddannelse. Den har han altså misforstået. Der ligger i alle forslagene klare begrænsninger af, hvor længe man kan få finansieret orlov, i vort forslag indtil 2 måneder om året, i det socialdemokratiske forslag så vidt jeg husker 6 måneder hvert 3. år, og De Radikale har tilsvarende begrænsninger af, hvor meget orlov man kan få med betaling. Så den med, at naboen skal finansiere flere års uddannelse, holder overhovedet ingen steder.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Uanset i hvilket omfang hr. Holger K. Nielsen forsøger at bortforklare det, så er kendsgerningen, at de her forslag giver adgang til, at man kan komme på kurser og skoleophold, som finansieres af naboen.

Merethe Due Jensen (KRF):

Man undrer sig over, at ansvarlige partier som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan fremsætte – ellers gode – lovforslag, som er udgiftskrævende i et omfang, som efter min mening er indlysende urealistisk. At SF kan fremsætte forslag, som er udgiftskrævende, kan ikke overraske. Men der er jo ingen sammenhæng i, at man på den ene side gør opmærksom på samfundsøkonomiens barske realiteter og oven i købet erkender, at vi skal spare, og så på den anden side fremsætter forslag, som kun gør den økonomiske situation værre.

Den eneste gruppe, man måske bør se på vedrørende uddannelsesorlov, og som jeg bemærkede at undervisningsministeren ville